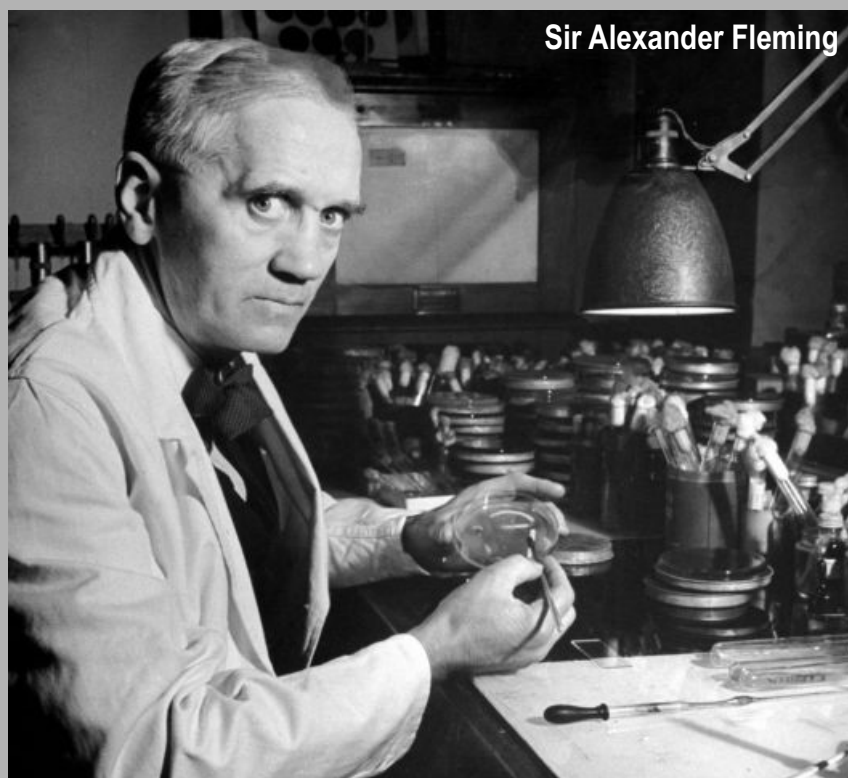

Sir Alexander Fleming Bol som šachovou figúrkou, ktorou pohybovala sila po šachovnici života

Objaviteľ penicilínu Sir Alexander Fleming, nositeľ Nobelovej ceny, bol veriaci

Sir Alexander Fleming

Za najväčšími objavmi v dejinách ľudstva stoja vždy veriaci vedci

Je to nádherné, že za najväčšími objavmi v oblasti vedy, ktoré zmiernili

utrpenie ľudstva, boli veriaci vedci, ktorí ani v najmenšom nepochybovali, že za ich objavom stála "neviditeľná ruka", ktorá im odkryla oceán svojej

múdrosti a poodhalila svoje tajomstvá.

Uvedomovali si to a vždy to aj verejne vyznávali, že k svojmu objavu boli privedení nie slepými silami náhody, ale že ich doslova a dopísmena k vedeckému objavu privedla vyššia moc- Boh- pred ktorou hlboko skláňali svoje kolena.

O nesmiernom prínose a cene objavu penicilínu snád' pochybovať nebude nikto.

Vynájdenie tohto antibiotika zachránilo život miliónom a miliónom ľudí.

Obrovskú hodnotu tohto objavu potvrdzuje aj skutočnosť, že sir Alexander Fleming, biológ, farmakológ, autor množstva článkov z bakteriológie, imunológie a chemoterapie, objaviteľ enzýmu lyozým v roku 1922, muž, ktorý izoloval antibiotickú substanciu penicilín z plesne *Penicillium notatum* v roku 1928, bol za svoje, pre ľudstvo tak cenné objavy, odmenený šľachtickým titulom.

Nobelova cena

Na počiatku najväčšieho medicínskeho objavu -objavu penicilínu -stálo Božie vedenie ...príbeh veľkého stretnutia budúcich dvoch významných mužov

V živote nie sú náhody, to sa naučil Alexander Fleming, aj to celý život veľmi intenzívne vnímal a vyznával, ako neskôr pri preberaní Nobelovej ceny aj pred celým svetom potvrdil. Celý život ho viedla neviditeľná ruka, to ona začala písať príbeh objavenia penicilínu.

Na internete koluje príbeh o veľkom stretnutí dvoch vynikajúcich mužov.

Príbeh bol už vopred napísaný a aktéri objavenia penicilínu sa nachádzali presne tam, kde to bolo naplánované.

V Lochfiede Darveli v Škótsku sa 6.8.1881 narodil Alexander Fleming. Spolu so svojimi 7 súrodencami vyrástol na vidieku v rodine chudobného škótskeho roľníka.

Tento chudobný škótsky roľník menom Fleming pri práci začul volanie z neďalekej bažiny. Zahodiac okamžite náradie, bežal tam. Zbadal topiaceho sa chlapca v bahne. Riskujúc vlastný život ho zachránil. Na druhý deň pri jeho dome, keď bol v záhradke, zastavilo luxusné vozidlo. Vystúpil z neho elegantne oblečený pán. „Zachránili ste život môjmu synovi,“ povedal a podal roľníkovi ruku.

„Idem sa s vami vyrovnáť,“ prehovoril. Fleming na to skromne odpovedal: „Nemôžem prijať peniaze, bola to predsa pomoc blížnemu.“

Vtom sa vo dverách domu objavil chlapec.

„Toto je váš syn?“, spýtal sa šľachtic, keď sa vo dverách objavil roľníkov syn.

„Áno,“ odvetil roľník hrdo.

„Dovoľte teda,“ povedal pán, „aby som sa vám odmenil aspoň tým, že vášmu synovi poskytnem rovnaké vzdelanie, aké sa dostane môjmu synovi.“

Proti tomu už chudobný roľník nemal námietky, a tak sa stalo, že syn roľníka Fleminga chodil do tých najlepších škôl a nakoniec promoval na Lekárskej fakulte St. Mary's Hospital Medical school v Londýne. Neskôr dostal, ako som už spomenul, za objavenie penicilínu titul šľachtický titul.

Syn šľachtica, ktorému Flemingov otec zachránil život v bažinách, neskôr ochorel na ťažký zápal pľúc.

Opäť mu život zachránil Fleming, tentoraz junior, presnejšie jeho objav - penicilín.

Meno toho zachráneného šľachtica je sir Winston Churchill, známy britský politik, premiér Spojeného kráľovstva v rokoch 1940-1945 a 1951-1955, tiež spisovateľ (Nobelova cena za literatúru 1953), historik, žurnalista, vojak a zákonodarca. Jeden z najvýznamnejších štátnikov 20. storočia.

Cesty Božie sú nevyspytateľné, tajomné, predivné, úžasné, ale vždy dokonalé a presné.

Poniekto ľudia spochybňujú tento príbeh a snažia sa ho umiestniť do oblasti legend a mýtov.

Aj keby tento príbeh nebol podložený relevantnými dôkazmi a faktami, treba podotknúť, že za legendami a mýtami sa vždy ukrýva značná časť pravdy, aj keď v legendách a mýtoch je už pravda zromantizovaná. Nikomu sa nepodarilo dokázať, že sú nepravdivé, toto tvrdí moderná veda a veľká filozofická obec.

Napokon, a čo je najdôležitejšie, sám Fleming ani v najmenšom nepochyboval o tom, že celý jeho život prebiehal podľa "vyššieho plánu", či už sa priznával k tomuto príbehu alebo nie.

Pre pochybovačov by malo byť otázne napríklad to, ako mohol dať chudobný škótsky roľník, otec siedmich detí, študovať syna na prestížne, veľmi drahé školy, ak by nemal nejakého štedrého mecenáša pre svojho syna a pod.

Nič to nemení na skutočnosti, že celý život sira Alexandra Fleminga viedla a posúvala po šachovnici života tajomná "ruka", a on to veľmi dobre vedel.

Okolnosti najväčšieho medicínskeho objavu penicilínu - náhoda?

Nie, zázrak, Božie vedenie!

Nebola to neporiadnosť a číra

Britský minister Winston Churchill

praktická intuitivnosť lekára Alexandra Fleminga, ktoré sa pričínili 30. septembra 1928 o objavenie známeho antibiotika penicilín, ako to prezrádza celý neobyčajný život tohto škótskeho vedca.

Prof. Dr. Fleming v roku 1928 vo svojom laboratóriu kultivoval v Petriho miskách baktérie hnisu.

Kultivačná pôda, ktorú používal pri pokusoch, pozostávala zo želatíny. Túto získaval z morskej riasy agaru. Najdôležitejšia pri príprave penicilínu je absolútna sterilita prostredia. Prvoradou úlohou bolo chrániť bakteriálnu pôdu pred znečistením inými zárodkami. Robil, čo len mohol, no napriek všetkej opatrnosti sa jedného dňa dostali do misky spóry plesne *Penicillium notatum*. Tie vytvorili kolónie a povrch bakteriálnej kultúry pokryli svojimi vláknami a plodnicami. Starostlivo sterilne udržiavaná kultúra sa tak stala nepoužiteľnou. Nahnevaný a roztrpčený Fleming ju najprv odsunul na bok, rozhodnutý, že ju zničí. Keď tak chcel urobiť, zišlo mu na um, sám si nevedel vysvetliť prečo (veľmi, veľmi, veľmi zaujímavé), preskúmať plesňou znečistenú kultivačnú pôdu, aby zistil, akú úlohu v nej zohrala pleseň, čo, samozrejme, bolo

absolútne nepotrebné a bolo to skôr mrhaním času.

Medzičasom sa začali vytvárať aj paplesne, ku ktorým patrí aj *Penicillium notatum*.

Pri skúmaní plesňou znečistenej kultivačnej pôdy urobil Fleming v z r u š u j ú c i o b j a v . Tam, kde sa dostalo *Penicillium notatum* do styku s bakteriálnou kultúrou, alebo pôvodcami hnisania najhoršieho druhu, prestali sa rozmnožovať, začali dokonca húfne hynúť.

Od tohto momentu sa miska, pôvodne určená na zničenie, stala centrom pozornosti záujmu Fleminga a celého jeho laboratória.

Pri skúmaní baktericídnej plesne objavil ešte ďalšie zaujímavosti.

To, čo brzdilo rast baktérií, to, čo pôsobilo baktericídne, nebola samotná huba, ale účinná látka, ktorú vylučovala pleseň.

Tej látke dal meno „penicilín“ a objav bol na svete.

Výsledky svojich pozorovaní uverejnil v odbornej tlači. Jeho objav bol grandiózny.

Mal obrovský význam pri liečbe mnohých zápalových a s hnisáním sprevádzaných chorôb.

Jeho správu však vzali na vedomie bez toho, aby jej pripisovali nejaký mimoriadny význam.

Fleming sa však nevzdával, nedal sa odradiť a neúnavne pokračoval vo svojej práci. Zaumienil si, že získa toľko cenného produktu látkovej premeny, penicilínu, aby ho mohol používať aj pri praktických lekárskech pokusoch. Neskôr vyšlo najavo, že jeho množstvo, získané viacročnou kultiváciou, nestačí ani len na to, aby pomohlo jednému jedinému človekovi. Uprostred liečby prvého pacienta, oxfordského policajta postihnutého beznádejnou otravou krvi, mu došli zásoby lieku. Fleming bol naplnený veľkou radosťou z toho, že sa začali prejavovať liečivé účinky penicilínu na policajtovi. Zistil, že baktérie sa prestali rozmnožovať, obranné sily organizmu nastúpili do

Ernst Boris Chain

úspešného protiútok, a to bol začiatok úspechu.

Na druhej strane bol nešťastný z toho, že v liečbe pre nedostatok penicilínu nemohol pokračovať. Skončilo sa to tak, že baktérie sa začali znova rozmnožovať a pacient zomrel.

Ale penicilín už bol na svete, len ho bolo treba ešte koncentrovať a vyčistiť do takej miery, aby to bolo klinicky prospešné. Nieкто mu objav podstrčí priamo pod nos, keď to ľudstvo tak veľmi potrebuje a sám som osobne presvedčený, že každý objav je učinенý presne takýmto spôsobom.

Jeho prehlásenie pri preberaní Nobelovej ceny za objav penicilínu v roku 1945

Svoj objav Fleming publikoval už v roku 1929.

Zo syna chudobného škótskeho šľachtica sa stal vedec, objaviteľ, dobrodinec ľudstva.

Ale až v roku 1940 sa podarilo ďalším dvom vedcom Ernestovi Borisovi Chainovi a Sir Howardovi Walterovi Floreyemu penicilín natoľko koncentrovať a vyčistiť, že sa stal klinicky prospešným. Nikto z týchto troch vynikajúcich vedcov

nepripisoval pri svojej práci a špecificky pri svojom objave penicilínu akúkoľvek úlohu. Skôr naopak.

V roku 1945 sir Alexander Fleming, pri preberaní Nobelovej ceny za objav penicilínu, ktorú dostal spolu s ďalšími dvoma vedcami Ernestom Borisom Chainom a Sir Howard Walterom Floreyem vo svojom slávnostnom preslove povedal:

"Cítim sa ako nejaká šachová figúrka, ktorou nejaká vyššia sila pohybovala po šachovnici života."

To je vyznanie objaviteľa penicilínu. Aj teba dokáže "tá vyššia sila", my vieme, že je to Duch Svätý, pohybovať po šachovnici života, zjavovať ti nádherné tajomstvá života, odkrývať ti hlbiny svojej múdrosti.

Možno práve ty urobíš nejaký objav, teším sa na tvoj predslov pri preberaní Nobelovej ceny za medicínu.

Čas Pánovho príchodu sa blíži, ale ešte máme dosť času na úžasné objavy, ktoré pomôžu človeku prípadne uľahčiť život, ale hlavne nájsť cestu k Bohu.

Vedec židovského pôvodu, Ernest Boris Chain musel počas vojny ujsť pred holokaustom z Nemecka do

Anglicka, kde pracoval najskôr na Cambridskej univerzite, neskôr na Oxfordskej univerzite. Jeho židovská identita bola pre neho veľmi dôležitá, v roku 1954 sa stal členom The Weizmann Institute of Science Rehovot.

Neskôr po rokoch na adresu darwinizmu jasne prehlásil, že pre jeho použitie nevidí absolútne žiadny význam, povedal:

"Darwinova- Wallaceova teória evolúcie je založená na tak chatrných predpokladoch, väčšinou morfológicko-anatomickej podstaty, že len ťažko sa môže nazývať teóriou...skôr by som veril rozprávkam, ako takým divokým špekuláciám."

Toto si mysleli o darwinizme vedeckí géniovia svojej doby.

Flemingova pokora, istota a vedomie o vedení vyššou silou po šachovnici života je dôležitá aj pre dnešné generácie.

...Aby povstali noví géniovia, ktorí sa vďačne dajú Bohu v mene Ježiš k dispozícii, aby urobili tie najväčšie objavy, ktoré sú ukryté pre dnešné dni.

Zdroj: internet

Mikuláš Góczy